

DEN MAGISKE DOREN

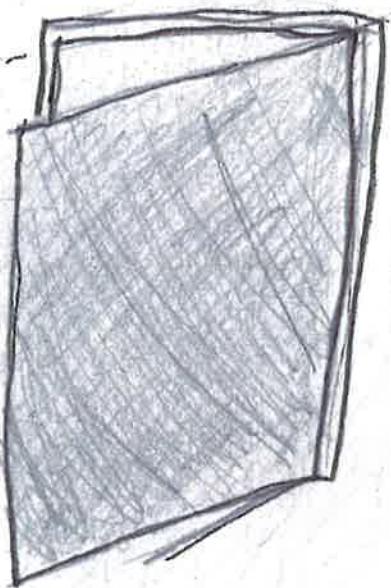
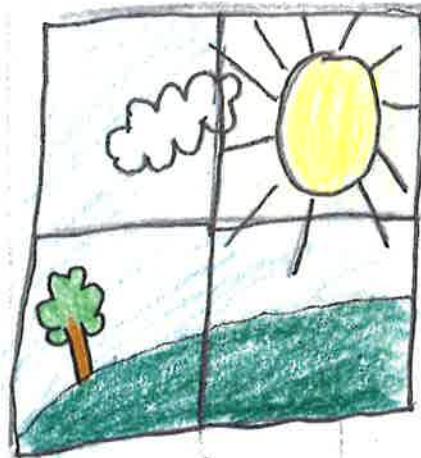
DONK

SPIOING

Forfatter =
Karoline Sarvold

Illustratør =
Karoline Sarvold

Kapittel 1 Hei

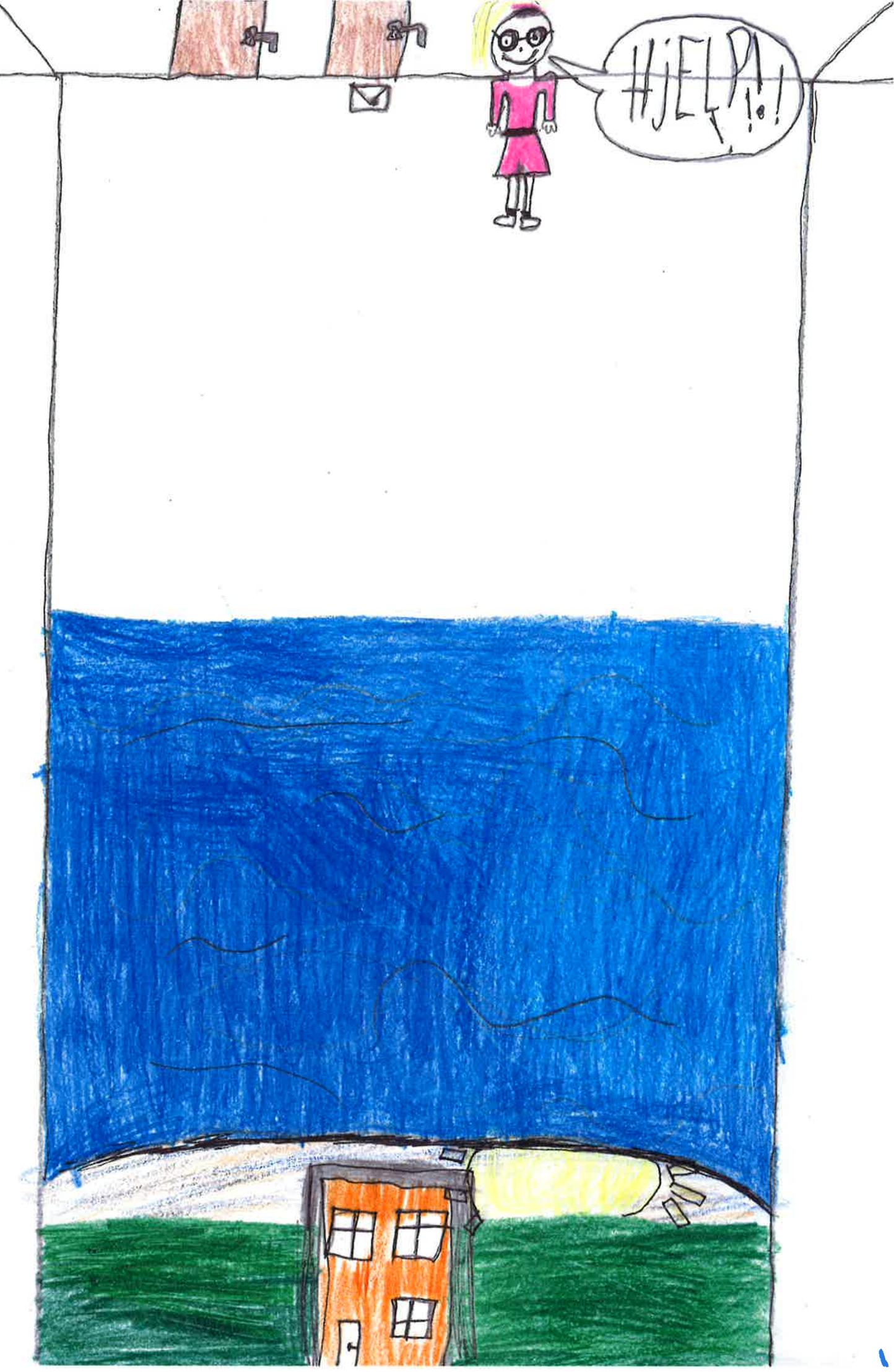
Hei jeg heter Karoline. Jeg har blå øyne og lyst hår.

Jeg går på en skole som heter Hårstad skole. Skolen er stor, og jeg går i 4 klasse.

Jeg er 10 år gammel, og liker veldig godt bestevenninnen min Marte.

Jeg er redd for Gry.

Det er en dør jeg undrer meg over. Det lager masse lyder bak døren, og det er ingen nøkler som passer!!

Kapittel 2 -Brevet

Jeg skulle hente frukt før friminuttet, og da måtte jeg i kjelleren for det var der frukten var.

Da så jeg den døren jeg undrer meg over.

Det stakk ut et brevet.

I brevet sto det:

Hei.

Magisk dør verdenen, 21.januar 2018

Jeg heter Sellin.

Jeg kommer fra den magiske dør verdenen.

Hvis du finner dette brevet håper jeg du kan hjelpe meg, fordi jeg er blitt fanget i et helt hvitt rom.

Det er to dører. Jeg sendte dette brevet gjennom en av dørene, men jeg får meg ikke ut!

Jeg husker ikke helt hvordan jeg kom hit, men jeg husker at jeg skulle gå og legge meg for og sove, og når jeg våknet visste jeg ikke hvor jeg var! Det er en sjø. Huset mitt er på den andre siden av sjøen.

Du må finne noen nøkler. Det eneste jeg vet er at de tilhører Gry.

HJELP MEG!!

Kapittel 3 - Nøklene

Nå måtte jeg få tak i nøklene. Det eneste jeg visste var at Gry hadde dem, fordi det sto det i brevet. Jeg var først av alle på skolen.

Jeg gjemte meg bak et tre. Jeg spionerte litt for og se om det var noe mistenkelig. Der så jeg Gry! Jeg fulgte etter henne. Men tenk om hun snur seg! Jeg får håpe på det beste. Hun går i kjelleren forbi den magiske døren. Så tok hun nøklene ut av baklomma og låste opp et kott, hun hadde veldig mange nøkler.

Når hun skulle tilbake, tok jeg nøklene.

Gry merket ingenting, men så hørte jeg en stemme som sa STOPP!

Jeg ble kald av skrekk. Jeg snudde meg forsiktig rundt for og se hvem som sa det..

Det var bare noen barn fra fra 1 trinn som lekte sistens.

Jeg ble veldig lettet.

Jeg snek meg forsiktig opp igjen for og rekke timen.

Jeg la nøklene i sekken. Jeg tok en nøkkel og vridde rundt.

Så var jeg plutselig i en annen verden...

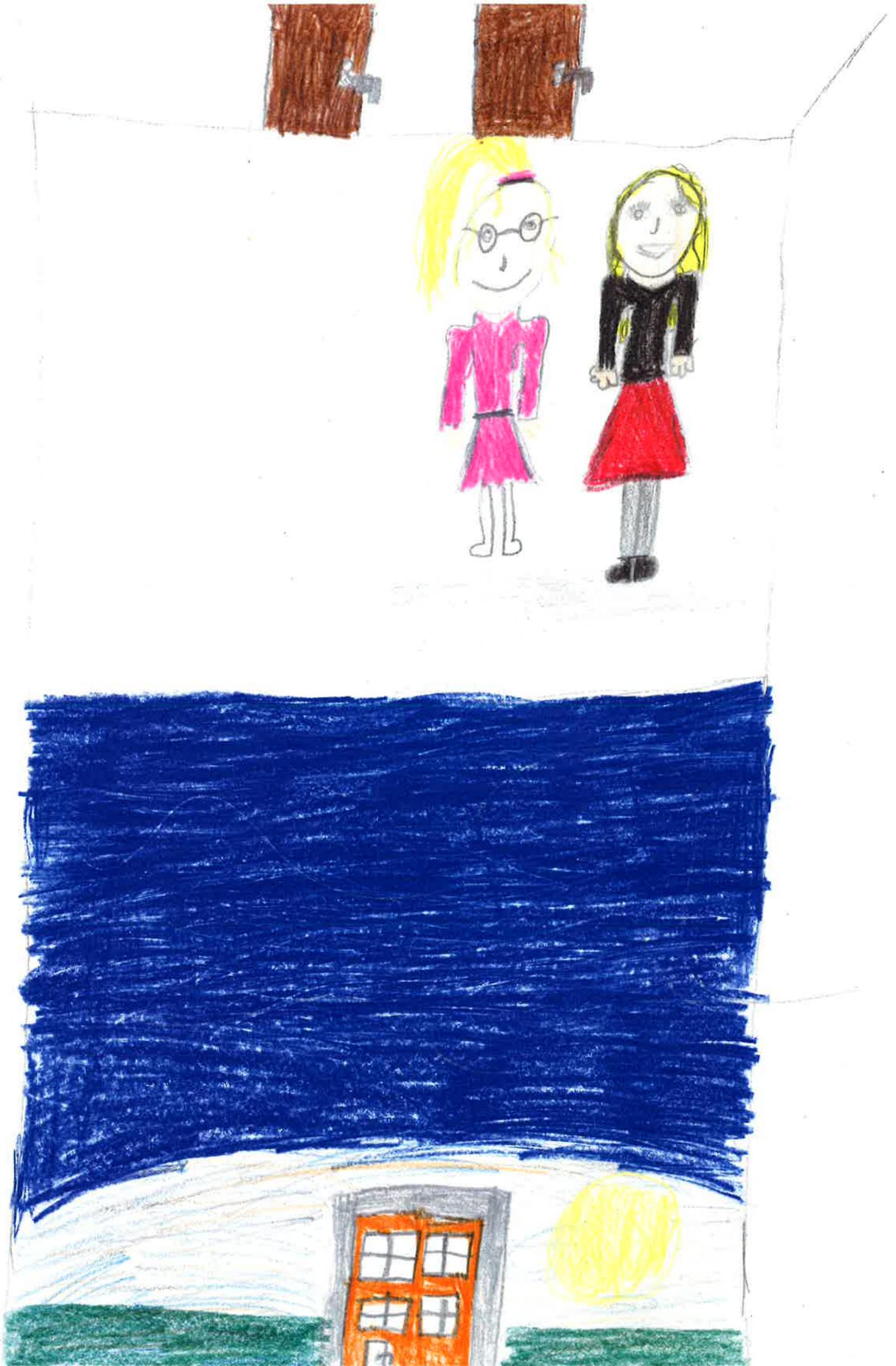
Kapittel 4 -En annen verden.

Jeg tok et skritt frem. Døren smalt igjen bak meg, og jeg skvatt!

Det var et stort hvitt rom. Rommet var helt tomt, og så stort at jeg ikke kunne se hvor det endte.

Jeg hørte masse lyder langt der inne. Jeg begynte å bli sulten og redd.

Jeg satte meg i et hjørne og sovnet.

Kapittel 5 - En annerledes venn.

Jeg våknet. Plutselig stod det en jente med lyst hår og grønne øyne foran meg.

Jeg sa: -Hei! Hvem er du?

-Hei, jeg er Sellin.

-Åja! Var det du som skrev det brevet?

-Ja, jeg trenger virkelig hjelp. Det er en stor sjø, og huset mitt er på den andre siden av vannet. Så jeg trenger hjelp til å komme meg over sjøen sa Sellin trist.

Det føltes ut som jeg aldri komme til å klare å hjelpe min nye venn.

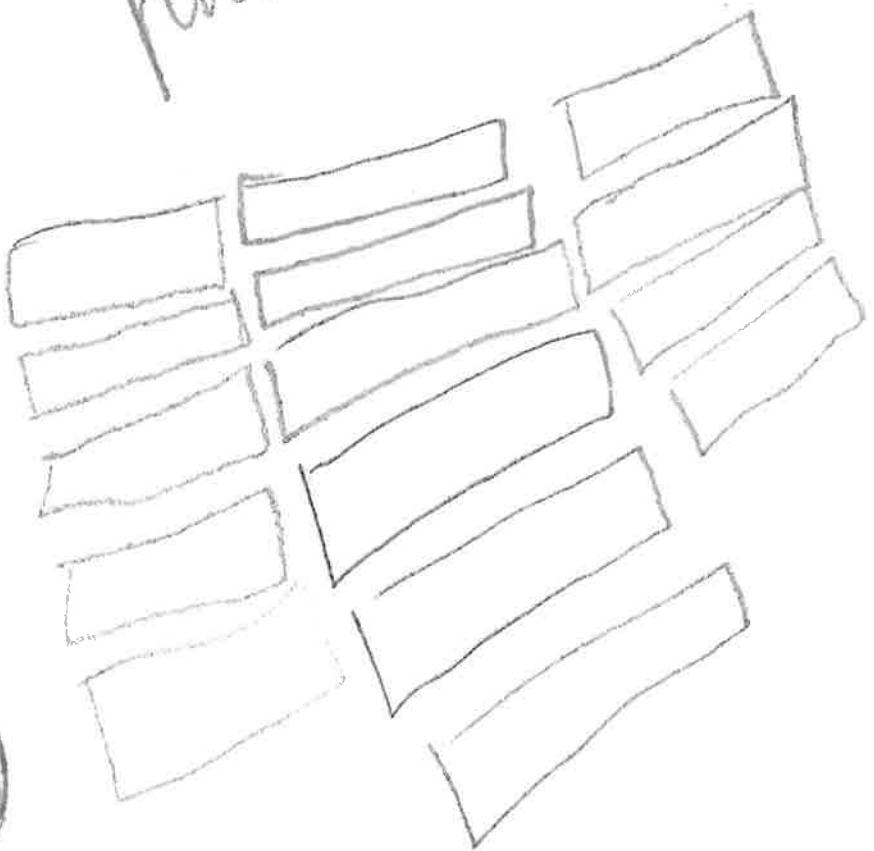
Spike

wave

Hammer

Kapittel 6 - Mitt oppdrag

Plutselig fikk jeg en ide om hvordan jeg kunne hjelpe min nye venn.

Jeg kunne lage en båt som vi kunne seile over vannet med. Det jeg trengte var:

- 15 planker
- 10 spikre
- en hammer

Jeg måtte gå gjennom den magiske døren for å hente alt jeg trengte. Jeg tok farvel med min nye venn. Så gikk jeg tilbake mot døren.

jeg - Karoline

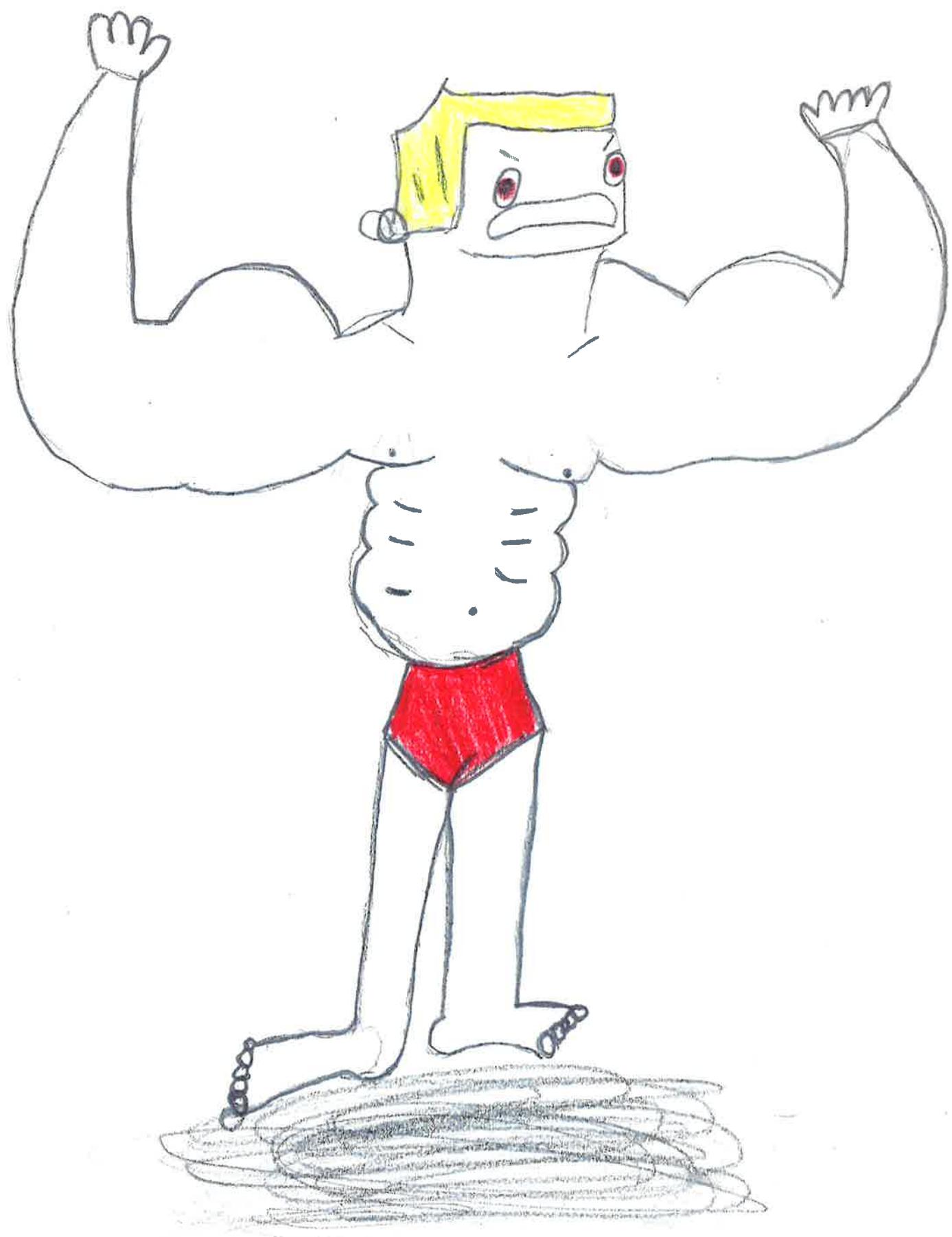

Vaktmester Tor

Kapittel 7 - Tilbake på skolen

Når jeg kom tilbake på skolen var alt som vanlig. først måtte jeg få tak i 15 planker. Da kunne jeg bare spørre vaktmesteren Tor. Jeg gikk bort til Tor og spurte om jeg kunne få noen planker. Så sa Tor :hva skal du bruke de til.så sa jeg: læreren min sa at jeg skulle spørre deg om det. Tor ga meg akkurat 15 planker. så måtte jeg få tak i spikere. jeg kunne ikke spørre Tor igjen for da kunne han mistenke noe. plutselig så jeg noen spiker som lå på bakken men det var bare 5.Når jeg skulle hente nøklene for noen dager siden hadde jeg sett at Gry hadde låst opp et kott,der var det massevis av spikre og hammere og andre ting som masse kasser. Jeg dro bort til kottet og låste opp. Jeg vrir nøkkelen sakte rundt, jeg åpner og kjenner at håndtaket er litt svett. Der sto Gry, jeg visste ikke hva jeg skulle gjøre. Plutselig besvimte Gry. Så kom Marthe opp bak noen kasser. Så sa Marthe: *nå må jeg dra.* Jeg rakk og si hadet før hun dro. Jeg gikk inn og hentet sakene før Gry våknet. Jeg hadde litt dårlig samvittighet for Marthe, men nå måtte jeg fokusere. Jeg fant en tom kasse jeg kunne ha sakene oppi. Jeg dro mot døren med alle sakene mine.

Kapittel 8- Sannhetens øyeblikk.

Jeg begynte å bygge. Så hørte jeg store tunge skritt, Sellin var også der, vi snudde oss for å se hvem det var som lagde de tunge skrittene. der sto det en stor mann. Mannen hadde masse muskler. Jeg skjønte fort at dette ikke var en venn. Mannen sa jeg skal spise dere begge to. Nå skjønte jeg at denne mannen var hele årsaken til at Sellin var her. Han begynte å kast spyd mot Sellin, så mot meg. Jeg tok en planke og kastet den mot han. Da ble han enda sintere. Sellin kastet spiker, så ble det stille. Sellin hadde truffet han i magen. Han sprang bort. Jeg bygde en liten flåte, fordi det var ikke planker og spiker til en hel båt. Jeg tok farvel med Sellin for alltid. Jeg gikk gjennom døren og kom tilbake på skolen.

Kapittel 9- Til noen andre åpnet døren igjen

Dagen etter satt jeg i timen og tenkte på alt som hadde hendt. Så var det fruktpause, så sa Marte: Har du hørt om hva som har skjedd med Gry? Nei, sa jeg, så begynte Marte og fortelle: Gry skulle gå til jobb, da måtte hun over en vei. Da hun gikk over veien komme det en bil, Gry ble påkjørt. Jeg spurte Marte om Gry var på jobb. Jeg skjønte fort at Gry var på jobb, hun sto rett forran meg. Når vi skulle ut måtte vi ned en trapp først. Jeg så at Gry trengte hjelp ned trappen jeg hjalp henne ned, og skjønte at hun ikke var så ille likevel.. men jeg hadde fremdeles dårlig samvittighet for Marte. Midt i friminuttet bestemte jeg meg for å spørre om hun ville bli med meg hjem etter skolen i morgen. Marte ble veldig glad og hun svarte ja! Nå hadde vi masse og snakke om.